

VESELO V ZAMBRATIJO

Še lansko leto smo pisali o tem, kako da je življenje v pionirskem domu v Zambratiji prijetno, razigrano, vredno lepih besed. Toda kljub velikemu prizadevanju vodstva in pedagoških delavcev naših mladih kolonistov je stara hiša ves čas pretela, da se bo pomnila. Bila je tako rekoč neuporabna. Tudi občina Umag, kamor spada moščanski mladinski počitniški dom v Zambratiji, jo je črtala s svojega seznama uporabnih počitniških hiš in zahtevala, da se nekaj ukrene, kajti oni ne dovolijo letovanja v taki podrtiji. In kaj? Malčki so skorajda ostali brez doma, brez prijetnih počitnic s sovrstniki, sošolci, prijatelji ...

Tudi zdravstveno problematični pa socialno ogroženi bi bili prikrajšani za kolonijo, ki jim je nujno potrebna.

In ... in zadnji hip je prišla rešitev, ki je morala, morala priti po vseh tolikih besedah, govorih, sestankih, debatah ... Prišla je končno odločitev za adaptiranje hiše — za rešitev edinega moščanskega upanja pionirjev — kolonije v Zambratiji!

OPOZORILO ZA UKREP

Glede na opozorilo pristojnega organa občinske skupščine Umag, da bodo prepovedali letovanje v domu zaradi vrste pomanjkljivosti (sanitarije, elektrika, greznica, kuhinja, vodovodna napeljava itd.), se je moralo nekaj ukreniti. Društvo prijateljev mladine je takoj opozorilo občinsko skupščino in občinsko konferenco SZDL ter se povežalo z nekaterimi strokovnimi službami in strokovnjaki, ki so se odzvali in poskušali pomagati. Po programu inž. Toneta Blejca naj bi adaptacija doma potekala v dveh etapah:

— popravilo najnujnejših delov v vrednosti 600.000 din in
— večji posegi v konstrukcijo objekta v vrednosti

800.000 din.

Po tej rekonstrukciji pa je predvidena gradnja novega objekta.

Seveda, do te realizacije skoraj ne bi prišlo, če se ne bi zanj poleg ZPM zavzeli tudi drugi. Na veliko so razpravljali na občinski skupščini, na občinski konferenci SZDL in tudi v krajevni skupnosti Moste, v kateri je splošna delegacija sklenila, da se ta problematika vključi na dnevni red izrednega skupnega zasedanja zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora, ki je bilo 26. februarja letos. Na tem zasedanju je bil sprejet sklep, da bo dom še naprej služil svojemu namenu. Kljub sredstvom, ki so jih zbrali, vseh del ne bi mogli opraviti, če ne bi na pomoč prisloščilo združenje obrtnikov s svojimi člani.

OBRITNIKI DOBROSČRČNO SEŽEJO V SVOJ ŽEP

Hvale je vredna odločitev moščanskih obrtnikov, da prispevajo večji del sanacije brezplačno — nekatera dela so opravili sami, za nekatera dela pa prispevali denar. In oživljanje starega doma v Zambratiji se je

pričelo 20. aprila. Mizarji, vodovodni inštalaterji, električarji, zidarji, soboslikarji, pleškarji in krovcvi so opravili vsa predvidena dela, ne ravno majhen delež pa so prispevale tudi obrtne zadruge, ki so prek neposrednih izvajalcev omogočile dobavo materiala in za nekaj odstotkov zmanjšale stroške pri reziiji.

Vrednost pogodbenih del, ki so jih opravili obrtniki, je naslednja:

1. LAVRIČ — vodovodne inštalacije 59.000 din,
2. HAVLIČEK — električne inštalacije 54.500 din,
3. GODNAVEC — inštalacije 17.200 din,
4. HROVAT — mizarska dela 133.000 din,
5. VILI BRANDT IN BRICELJ — slikopleskarska dela 206.600 din,
6. KOTAR IN VIDIC — zidarska dela 22.000 din.

Potem so tukaj še prevozi, steklarska dela, lakiranje parketa, ključavničarska in kleparska dela, polaganje keramičnih ploščic ... V objekt je bilo vložnega materiala v vrednosti 300.000 din. Opravljenih je bilo mnogo ur prostovoljnega dela nekaterih obrtnikov v vrednosti

400.000 dinarjev. Eden od njih Pavle Casar, obrtnik iz Novih Jarš, je od prvega do zadnjega dne vodil dela in tudi dal pripevek opraviom. Vsi ti podatki so samo grobi izračuni, ki dovolj zgovorno pričajo, da je bil poseg obrtnikov resnično dobrosrčen in ploden. S tem so vsekakor rešili problem letovanja, pomagali DPM, ki se je trudilo, da bi rešilo dom in omogočilo nadaljnje življenje v koloniji.

NOVE PERSPEKTIVE DOMA V ZAMBRATIJI

Brezizhodna situacija je našla svoj izhod. Tega je vedno moč najti, če so vsi pripravljeni pomagati, prispevati, udeležiti se reševanja tudi neresljivih stvari, odpirati nove perspektive — v tem primeru možnosti popolnega izkoriščanja objekta v Zambratiji v mnoge druge namene, kot so: šola v naravi, seminarji, prijateljska srečanja mladih in tako dalje. Tudi predstavniki občine Umag, ki so se konec maja udeležili otvoritve doma v Zambratiji, so veselo sprejeli mlade Moščane v svoj krog in se priporočali za prijateljsko počitniško sodelovanje ne samo z našo občino Moste-Polje, ampak s celo Slovenijo.

Sedaj se lahko mirno odpravijo vsi pionirji, ki so sprejeti v kolonijo, v skorajda novo in lepo počitniško hišo v Zambratiji, ki jim bo vsekakor nudila več, kot je doslej.

Verjetno pa je rešitev ostala nepopolna — ne glede na velik poseg in pomoč obrtnikov. Ostalo bo mnogo otrok, ki morja ne bodo videli, ki kolonije ne bodo doživeli, ker za vse ni prostora. Ana Marjanovič

ZAKLJUČNI IZPITI NA GIMNAZIJI SO MIMO

Na moščanski gimnaziji je bilo ob koncu šolskega leta 500 dijakov, od katerih jih je izdelalo 407 ali 81,54%. Rezultat se od lanskega ne razlikuje in je zadovoljiv.

V štirih četrtih razredih je bil 101 dijak, k maturi jih je prišlo 98, trije so prijavljeni za jesen.

Zaradi odličnega uspeha je bilo mature oproščenih 10 dijakov, rezultati zaključnega izpita pa so naslednji: dva odlična, 33 prav dobrih, 40 dobrih, 7 zadostnih, osem je popravnih izpitov. V junijskem roku je opravilo maturo 90,9% dijakov moščanske gimnazije.

Odličnjaki, ki so bili oproščeni mature, zaslužijo pohvalo in poimenovanje:

Mojca Favaj, Vladimir Janežič, Danica Ilič, Sonja Oman, Alenka Zalar, Irena Cotman, Marko Snoj, Dušaj Kričej, Janez Čebulj in Olga Sever. Na maturi sta bila odlična Marko Ilič in Vladimir Maričič.

Zavod za zaposlovanje je seznanil dijake z možnostmi zaposlitve in nadaljnjega študija. Po njihovih podatkih bo večina nadaljevala šolanje. Največ jih je šlo na pravo, nekaj na ekonomijo, na medicino, na tehnične fakultete, manj kot prejšnja leta pa na filozofsko fakulteto.

Posledica slabega usmerjenega pouka na srednjih šolah je še vedno premalo vpisanih na tehnične fakultete. Nekateri si tudi ne upajo vpisati na te fakultete, ker menijo, da jim srednja šola ne daje dovolj znanja.

Dijaki moščanske gimnazije so se poleg študija ukvarjali še z različnimi drugimi dejavnostmi v šoli in zunaj nje. Imajo številne interesne krožke: dramska in literarna skupina, krožek za elektroniko, športno društvo, ki je, mimogrede povedano, na prvem mestu v ljubljanski regiji. Dalje so sodelovali v akciji „znanost mladini“, kjer so dosegli geografsko prvo mesto v slovenskem merilu.

Letos je šola nabavila interno televizijo, sodelovali so pri snemanju različnih oddaj, šestdeset se jih je prijavilo v mladinsko delovno akcijo, kjer gradijo in obnavljajo Kozjansko. Odzvali so se še krvodajalskim in raznim drugim manifestativnim akcijam.

V naslednjem šolskem letu se bo v prve razrede vpisalo približno 150 dijakov, vseh, ki bi se radi, pa niti ne bodo mogli. Priliv je vsako leto večji, kar je razumljivo, saj v Mostah veliko gradijo in narašča število prebivalstva. Naslednje leto se bo tudi moščanska gimnazija vključila v organizacijo usmerjenega šolstva, s čimer pa bo treba misliti na izgradnjo novega šolskega poslopja, saj bo gimnazija pretresna in neprimerno opremljena.

Za zdaj je stanje ša kar zadovoljivo, tudi profesorjev je dovolj, imajo pa, kar velja za vse gimnazije, materialne težave. Vzdrževanje starega šolskega poslopja je drago in požira sredstva za nabavo knjig in časopisov. Več kot polovica dijakov dobiva malico za 35,00 dinarjev, razliko pri stroških plača šola.

Ravnatelj profesor Anton Medved je pohvalil dijake za učni uspeh, šolsko in izvenšolsko dejavnost, pohvalila pa jih je ob dnevu mladosti tudi občinska konferenca zveze socialistične mladine.

ALENKA LOBNIK-ZORKO

Ne samo stara, tudi premajhna je postala VI. gimnazija Moste. Le kdo more biti kos tako naglemu priseljevanju v občino. Kdaj in kje bo nova? (Foto: SG)

Nekaj let star vrtec ob Rjavi cesti v Polju so obzidali z vseh mogočih strani tako, da je še bolj stisnjen ob tla kot sicer. Vprašanj, zakaj tako, je bilo že dovolj, sedaj krajevna skupnost ureja odkup zasebne zemljišča s stanovanjsko hišo, kjer bo zgrajen novi — zadnji na tem koncu iz samoprispevka 1972—1976. (Foto: Dušan)

V zadnjem vpisu so odklonili 183 malčkov.

POSKRIBIMO ZA VARNOST OTROK MED POČITNICAMI

Blizu se čas počitnic. To je na eni strani dolgo pričakovani čas, ko se otroci sproščajo v veselju, zabavi, čas rekreacije, sprostitev, športa, taborništva, kolonij, potovanja in morda še česa. Mesec pred počitnicami in mesec za njimi pa sta obenem najbolj nevarna glede na prometno varnost otrok.

V razdobju od leta 1970 do vključno leta 1975 je bilo največ prometnih nezgod, pri katerih so bili udeleženi otroci in mladoletniki, v mesecu avgustu: kar 961! Na drugem mestu po številu prometnih nezgod je mesec junij z 918, na tretjem mestu je mesec julij 892 in na četrtem mestu mesec september z 860 nezgodami.

Kako si lahko razlagamo te večletne skoraj enake podatke v prometnem nezgodništvu otrok? Morda tako, da si mesec junij predstavljamo kot mesec pred počit-

nicami, ko so glavne šolske skrbi otrok (med njimi tudi prometno-varnostne) že v „drugem planu“? Ali morda tako, da sta mesec julij in avgust meseca brez slehernih šolskih skrbi in je zato dovolj časa za proste dejavnosti (tudi na cesti)? Ali končno morda tako, da je september mesec začetka šolskega leta, ko se otroci še niso umirili in vtirili v običajni ritem življenja, povezanega z vsakdanjimi obveznostmi in delom?

Sklepamo, da so take okoliščine morda res spremljajoči momenti prometnih nezgod otrok, saj prej omenjeno število teh nezgod v poletnih mesecih nekako potrjuje, da naše misli niso daleč od resnice.

Pa še drug podatek je zanimiv za naše, ljubljanske razmere. V prvih petih mesecih leta 1975 se je na območju Ljubljane zgodilo naslednje število prometnih nesreč otrok:

	Leto 1975		
	v Ljubljani	zunaj Ljubljane	skupaj
predšolski	34 (1)	38 (2)	72 (3)
šolski	44	71 (3)	115 (3)
	78 (1)	109 (5)	187 (6)
	Leto 1976		
	predšolski	šolski	skupaj
	24	21 (2)	45
	29	33 (2)	62
	53	54 (4)	107

O STOLETNI ŠOLI IN SAMOPRISPEVKU

V preteklem mesecu je svet staršev OŠ Dolsko obravnaval predlog programa samoprispevka za gradnjo vrtcev in šol v Ljubljani v prihodnjem 5-letnem obdobju. Na občinski ravni je v programu tudi rekonstrukcija sedanje ali gradnja nove šole v Dolskem.

Sprejeli so sklep, da podpro akcijo za novo šolo z vrtcem (4 učilnice in 4 oddelki podaljšane bivanja oz. 4 oddelki VVZ).

Na osnovi ugotovitev raziskav ZRMK in sanitarne inšpekcije adaptacija obstoječe stavbe ni mogoča, saj je potrebno objekt sanirati do take mere, da ne bo ogrožal varnosti šolarjev. Objekt je star skoraj 100 let, je nefunkcionalen in ne ustreza zahtevam sodobnega pouka. Glavne pomanjkljivosti so poleg slabe

nosilnosti stropov (treba jih bo podpreti z nosilci) tudi vlaga, premalo dnevne svetlobe, prestromo stopnišče, sanitarije in garderoba, šolska kuhinja ter ogrevanje (še vedno na trdo gorivo — Lutzove peči).

Adaptacija tega objekta je torej nesmotna. Edina rešitev je v novogradnji na primerni lokaciji, kajti z dozidavo objekta bi šola izgubila še to zemljišče, funkcionalnost pa se bistveno ne bo izboljšala. Tako predvidevamo, da bi z novim referendumom za samoprispevek verjetno zainteresirali občane, saj bi prišla do izraza njihova dolgoletna želja po novi šoli.

Tudi na šoli v Senozetih situacija v zvezi z investicijskim vzdrževanjem ni dosti boljša. V učilnici imajo še vedno lajdski pod. Nimajo možnosti

za pripravo šolskih malic. Tudi na tej šoli so bile opravljene raziskave s strani ZRMK, ker so se povesele okenske preklade. ZRMK je ugotovil, da tla ne ustrezajo in predlagal, da se preklade v celoti zamenjajo in teren utrdi. Investicija bi stala 50.000,00 din (?).

O zgoraj navedenih problemih je na številnih sejah razpravljala še delegacija SIS ter zavzela naslednje stališče:

— sredstva za investicijsko vzdrževanje šol se ne bi smela tako krčiti ali celo črtati iz programov izobraževalne skupnosti, kajti škoda, ki je tako prizadejana zlasti nekaterim starejšim šolam, je velika in so posledice lahko hujše, kot bi bile, če bi pomanjkljivosti odpravile sproti, postopoma in sistematično.

